

DOUBRAVY

Studie sídla v krajině

DOUBRAVY

Základní údaje

Středně velká ves ležící na Kaňovickém potoce ve střední části Vizovické vrchoviny v širokém údolí - kotlině mezi Rysovským hřbetem a Kamencem v nadmořské výšce cca 315 – 355 m. Celé správní území obce (jedno k. ú.) o rozloze cca 1019 ha se nachází mezi PřP Želechovické paseky a PřP Prakšická vrchovina.

Historie a vývoj osídlení

První písemná zmínka o sídle pochází z roku 1406. Území obce však bylo pravděpodobně osídleno nejpozději ve vrcholném středověku, tedy dříve než by odpovídalo první doložené zmínce.

Zřejmě již od založení obce se jednalo o soustředěné osídlení a volnou nezastavěnou plužinu. Volně v plužině (obecně v tomto typu osídlení) stávaly pouze funkčně výjimečné objekty - mlýny, hájovny, pazderny, později továrny (papírny, sklárny), panské dvory, ovčiny atp. Zástavba byla soustředěna v údolí potoka a vytvářela velký výrazně protáhlý vnitřní prostor - náves. Po jižním obvodu byly domy seřazeny pravidelně a na usedlosti navazovaly úzké záhumenice. Na severní straně návsi již nebyla zástavba uspořádána tak pravidelně a také jednotlivé usedlosti vlastnický nenavazovaly na pozemky v plužině. Na východním okraji sídla stával panský dvůr (pravděpodobně vznikl až po třicetileté válce zabráním půdy opuštěných gruntů). Domy stály často těsně vedle sebe, ale přímo na sebe nenavazovaly). Typické je jejich umístění na samém okraji soukromých pozemků, přímo tak vymezovaly veřejný prostor návsi. Púdorys domů býval různý (nejčastěji ve tvaru "L") a často spolu s dalšími stavbami vytvářely víceméně uzavřený dvůr. Na ně navazovaly převážně ovocné zahrady. Stodoly někdy oddělovaly dvůr a zahradu, jindy stály až hluboko v zahradě (stejně jako sušárny ovoce). V jižní části navazovaly na zahrady polnosti stejných majitelů - úzké záhumenice. Naprostá většina plužiny však měla úsekový (a dominikální) charakter bez přímé návaznosti usedlostí a k nim patřících zemědělských pozemků.

Úseková plužina je typická různě velkými a rozmanitě uspořádanými pozemky, kde každý majitel vlastní více pozemků. Dominikální plužina je tvořena mnohem většími, zpravidla kompaktními bloky půdy, jež náleží k vrchnostenskému dvoru.

Kombinace kompaktního (návesního) sídla a nezastavěné úsekové plužiny je na Moravě poměrně vzácná (na rozdíl od řady oblastí v Čechách). Vyskytuje se v oblastech osídlených nejpozději v období vrcholně středověké kolonizace. Poměrně malou část plužiny však již tvoří záhumenicové uspořádání pozemků, jedná se tedy o přechodnou formu osídlení, kde se již objevuje lánové (záhumenicové) uspořádání (to pak zcela dominuje v období pozdně středověké kolonizace).

Pro řadu obcí v okolí je charakteristické, že jednotlivé usedlosti, příp. jejich malé skupinky v posledních několika staletích osazovaly okrajové části katastru a někdy vznikaly i na již existující plužině. Rozptýlené zemědělské usedlosti vznikaly až do poloviny 20. století, jedná se tedy o velmi mladou sídelní vrstvu. Tato nejmladší vrstva osídlení se v případě Doubrav projevila pouze velmi okrajově (ojedinělé samoty v plužině) a nedá se zde proto hovořit o dalším sídelním typu (rozptýlené zástavba).

Krajina si dodnes zachovala tradiční charakter tvořený kompaktním sídlem v údolí a volnou nezastavěnou plužinou.

V posledních dvou staletích došlo k významnému prostorovému růstu sídla. Nejprve vznikla domkařská kolonie na severovýchodním okraji sídla a zastavěna byla západní část návsi. V druhé polovině 20. století začaly vznikat další nové ulice a do území vstoupil zcela nový typy zástavby - zemědělskovýrobní a skladovací areál. Areál panského dvora definitivně zanikl až počátkem 21. století. Významnou proměnu prodělala i plužina. Před cca 180 lety v ní jasně dominovala maloplošně obhospodařovaná orná půda ostrůvkovitě doplněná o travní porosty. Významnou roli hrálo i ovocnářství. Ovocné stromy se hojně pěstovaly nejen v zahradách, ale i volně v krajině (na velké části polí rostly i ovocné stromy). Krajina tak byla doslova plná rozptýlené zeleně (ovocné i neovocné). Většina zemědělské půdy patřila k rolnickým usedlostem, ovšem významná část náležela vrchnosti. Obecní půdy (zejména pastvin) bylo poměrně málo. V rámci socializace zemědělství došlo k rozsáhlému scelování zemědělské půdy, během níž byla většina dřevin zlikvidována. Díky členitému reliéfu a množství rozptýlené zeleně zůstala část historického členění zachována, ale na většině území

vznikly velké scelené bloky zemědělské půdy. V posledních 20 letech zásadně stoupl podíl travních porostů, které dnes zcela dominují.

Významnou část katastru pokrývají lesy. Po řadu staletí se jejich rozsah příliš neměnil, rozsáhlé porosty v severní části katastru pravděpodobně patřily vrchnosti. K jejich významnějšímu prostorovému růstu došlo zejména v druhé polovině 20. století na členité, špatně scelitelné půdě.

Veškerá zemědělská půda dnes zaujímá téměř polovinu katastru, lesní porosty pak cca 2/5. Rozloha zastavěných ploch je necelých 10 ha.

Počet obyvatel od poloviny 19. století do 60. let minulého století soustavě rostl (z cca 400 až téměř na 550), pak postupně klesal do přelomu století, aby v posledních 20 letech opět vzrostl (na téměř 600). Oproti tomu počet domů za stejné období narostl téměř 2,5x na téměř 200 (z dnešních zhruba 250 budov slouží odhadem necelé 4/5 k bydlení).

Krajinná charakteristika

Typologie české krajiny (typologické členění krajiny):

Samotné sídlo se nachází v krajinném typu **4M3 – vrcholně středověká leszemědělská krajina členitých pahorkatin a vrchovin Karpatika**, ovšem severní polovina katastru náleží k novověkým krajínám **7M3 – novověká, leszemědělská krajina členitých pahorkatin a vrchovin Karpatika**.

Vizuální souvislosti (individuální členění krajiny):

Sídlo zaujímá západní část nadhledového, supervizuálního krajinném celku (SvC) **5. Provodov-Březůvecká kotlina**.

Většina soustředěné zástavby sídla se nachází v jednom konvizuálním krajinném celku (KvC), který se rozprostírá v údolí Kaňovického potoka. Ohraničení KvC je převážně pohledově uzavřené, pouze na J se otevírá v ose zařezávajícího se údolí do navazujícího celku.

Část soustředěné vsi je sice situována v mělkém údolí, ovšem převážně mladší a novodobější obytná zástavba obsadila i navazující západně orientovaný svah podél cesty na Březůvky. Vizuální uplatnění této části sídla v krajině je proto relativně významné, a to především z protilehlých svahů.

Urbanistická charakteristika

Historická půdorysná forma: **(dlouhá) návesní ves**

Stávající půdorysná struktura: **(dlouhá) návesní ves, komunikační, plošná**

Dochovanost urbanistické formy: **3-4 dobrá až částečná**

Typ plužiny: **úseková a záhumenicová, dominikální**

Dochovanost plužiny: **4 částečná**

Vazba plužiny na sídlo: - na původní ves částečně navazuje záhumenicová plužina, tu obklopuje scelená, původně úseková plužina

Architektonická charakteristika

Historický architektonický typ: **hliněný dům podunajské proveniencce a roubený dům karpatský**

Míra zachovalosti hist. architektonického typu: **3-4 dobrá až částečná**

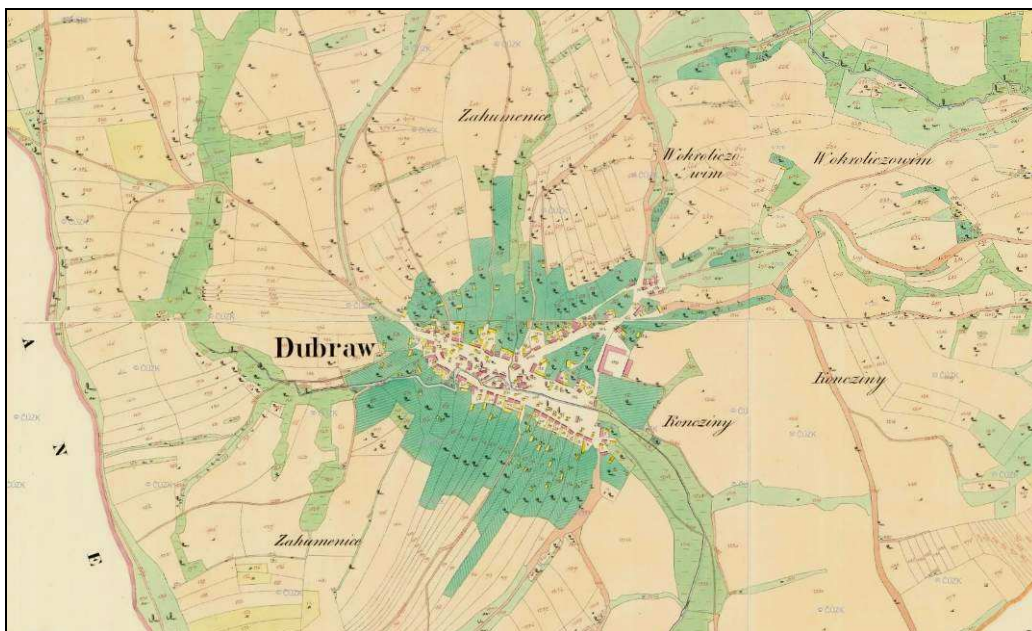
Celková architektonická hodnota sídla / osídlení: **3-4 průměrná až nízká**

Celkové hodnocení

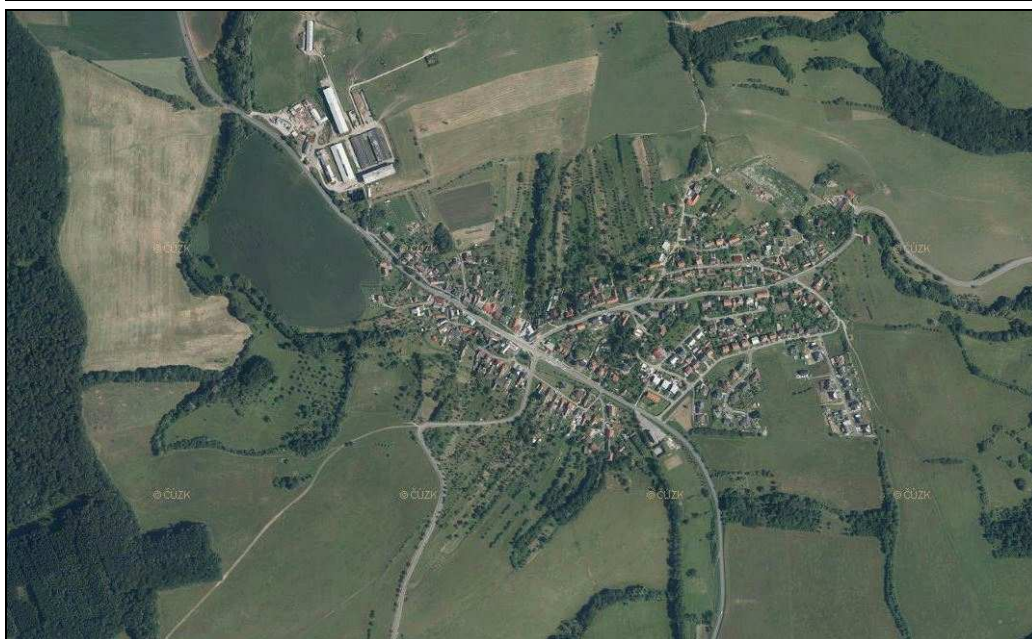
Původně dlouhá návesní ves, typově se až blíží svým výrazným protažením široké silnicovce, s panským dvorem a s postupně se rozrůstající zástavbou podél Kaňovického potoka a cesty na Březůvky, která si do začátku 20. století uchovala kompaktní charakter soustředěné venkovské zástavby. Až ve druhé polovině 20. století novodobá zástavba postupně obsadila navazující, pohledově exponovaný západní svah údolí a především během posledních desetiletí došlo až k vytvoření nesourodé plošné zástavby na JV sídla.

V charakteru zástavby v prostoru původní protažené návsi stále převládají typická venkovská, převážně přízemní stavení podélných půdorysů se sedlovou střechou, často představovaná či rozšiřovaná. Od pol. 20. století se zvláště u některých novostaveb objevují i atypické půdorysy a střechy (zejm. valbové až stanové) a objevují se i dvoupodlažní řešení. U novodobější zástavby ve vyšších polohách na západním svahu údolí již převládají rozličné typy staveb, vždy odpovídající době svého vzniku (od patrových domů až po novostavby příměstského typu). Celková hodnota a kompaktnost soustředěné zástavby je průměrná až nízká.

Obraz sídla v krajině významně vytváří převážně novodobá zástavba na svahu a ovlivňuje ho zemědělsko-výrobní areál v pohledově exponované poloze, jehož některé objekty jsou značně vizuálně dominantní. Z tradičních vesnických dominant své postavení v zástavbě částečně reprezentuje novodobá kaple, pro ves dříve významný komplex panského dvora zcela zchátral a zanikl. V prostoru historické zástavby návsi se však dochovalo několik původních zděných staveb (kámen, kotovice), které jsou cenným dokladem místního venkovské stavitelství.

Mapa Stablního katastru z roku 1828 (zdroj: <https://ags.cuzk.cz/archiv>)

Historický (kolem 1950) a současný letecký snímek (zdroj: <https://geoportal.gov.cz>)

Při pohledu ze svahu od JV lze dobře odlišit charakterově odlišné části sídla – vlevo v údolí zástavba v prostoru historické návěsí vsi, vpravo převážně novodobá zástavba vystupující na pohledově exponovaný svah, uprostřed v dálce vizuálně dominantní objekt zemědělsko-výrobního areálu.

Vlevo pohled od Z na novodobou zástavbu plošného charakteru na protilehlém svahu údolí, vpravo pohled z tohoto svahu přes JV okraj nejmladší zástavby na svah zastavěný až téměř po temeno.

Vlevo novodobá ulice z dob socialismu, uprostřed dominantní objekt zemědělsko-výrobního areálu nad SZ okrajem vsi, vpravo novodobá kaple sv. Vojtěcha z počátku 21. století v prostoru historické návsi.

Soudobé novostavby rozsáhlé rozvojové plochy na západním svahu na JV sídla – vlevo nejvýše položená slepá ulice s konvenčními stavbami příměstského typu, uprostřed o něco starší stavby pod nimi, vpravo pohled na východní okraj zástavby, která převýšila ohraničení mírného sedla.

Dva pohledy od JZ na převážně novodobější část sídla na západním svahu údolí– vlevo z plochého temena Doubí v ose sníženiny směrem na Březůvky (u obou vsí obsadila mladší zástavba pohledově exponované polohy), vpravo bližší pohled na stejnou lokalitu z dochovaných záhumenic.

Vlevo pohled od JV na zástavbu v údolí v prostoru historické návsi, kde se dochovalo i hodnotné historické členění navazujících záhumenic stoupajících do svahu za jednotlivými usedlostmi, vpravo stejné záhumenice na východní svahu údolí při pohledu od S (zástavba je pohledově skryta).

Jedny z mála dochovaných historicky cenných, zděných staveb, které si velmi dobře uchovaly znaky místního venkovského stavitelství.

Vlevo historická zástavba podél cesty na Březůvky, uprostřed a vpravo příklady novostaveb rámcově respektujících venkovský charakter zástavby.

Podmínky pro zachování krajinného rázu

- Zvýšenou ochranu je třeba uplatňovat u uzavřených krajinných ohraničení a všech krajinných pólů (póly vrchů je nutno chránit včetně jejich svahů).
- Respektovat urbanistickou strukturu soustředěné kompaktní vsi (nerozvolňovat zástavbu) a nepřipouštět novostavby v okolní volné, nezastavěné krajině, ani v odtržené poloze od zástavby.
- Při územním rozvoji nevystupovat s novou zástavbou na další pohledově exponované svahy a temena (zejm. nezastavovat ploché temeno SV od zástavby) a rozvojovou plochu na JV řešit komplexně (urbanismus, včetně dopravního propojení) a na etapy s odpovídajícím využitím stávající plochy.
- Výsadbou místních druhů dřevin alespoň částečně snižovat pohledové uplatnění poměrně exponovaného zemědělsko-výrobního areálu.
- Sídlo rozvíjet úměrně jeho velikosti. Zachovat tradiční charakter venkovské krajiny, kdy je sídlo převážně obklopeno zemědělskými pozemky.
- I v nově zastavovaných plochách alespoň v základu respektovat tradiční půdorys a orientaci stavebních parcel (užší obdélník kratší stranou přiléhající ke komunikaci).
- Respektovat stále převažující vesnickou strukturu zástavby, tj. stavby umisťovat na pozemku vždy u obslužné, veřejné komunikace a dodržovat rámcově obdobné odstupy, nezastavěné zahrady pak situovat za zástavbou.
- Bydlení, resp. rekreace a ubytování jsou běžné funkce a tomu musí odpovídat i běžný vzhled staveb. Nejzákladnějšími kritérii pro novostavby i rekonstrukce, které alespoň rámcově zajistí respektování charakteru vesnické zástavby, jsou přízemní stavby obdélného tvaru se šikmou, ideálně sedlovou střechou a štíty (alespoň na hlavním objektu).
- Chránit zbývající hodnotné objekty původní lidové architektury, které se dochovaly v prostoru původní historické zástavby návsi.
- Na okrajích vsi zachovat tradiční zahrady s ovocnými, příp. místně původními listnatými stromy, které vytváří tradiční ohraničení sídla od volné krajiny. Zvláštní pozornost věnovat zahradám za zástavbou ve střední části vsi (směřujícím do krajiny směrem na S a zejm. na JZ), kde se uceleně dochovala historická struktura záhumenků.
- Chránit zemědělskou půdu, jak před přímými zábory tak její degradací (špatné obhospodařování). Erozně ohroženou ornou půdu vhodně rozčlenit.
- Podporovat obnovu sadů, zejm. vysokokmenných a při zemědělském obhospodařování respektovat zbylé členění plužin.
- Obnovovat a udržovat ovocné aleje podél silnic a cest.
- Především mimo zástavbu vsi zachovávat a obnovovat přirozený charakter vodních toků a jejich údolních niv. Nepřipustit zastavování nivy (zejm. jižně od vsi) a regulace zbývajících přirozených koryt.
- Lesní porosty obhospodařovat šetrným způsobem a v jejich druhové skladbě postupně zvyšovat podíl původních listnatých dřevin, a to zejm. v lesnatém údolí horního povodí Černého potoka (v okolí PR Uhliska).

Krajinářské regulativy ve vztahu k územnímu plánu (z r. 1995)

Základní princip: Udržet kompaktní charakter soustředěné zástavby a příp. posílit původní liniiovou strukturu vsi, která byla významně potlačena stavebním rozvojem na západním svahu na JV, kde již nabývá spíše plošného charakteru městské kobercové zástavby. Zcela nevhodné by bylo rozvíjet zástavbu podobným způsobem i na východním svahu údolí na JZ, kde se dochovalo hodnotné členění záhumenic. Obdobně to platí i pro záhumenice na protějším svahu na severu sídla. Udržet jednoznačné oddělení vsi od volné krajiny, tvořenou zemědělským bezlesím a rámovanou převážně lesnatými hřbety. Alespoň rámcově respektovat charakter vesnické zástavby, kdy by se z matrice zástavby běžné funkce (obytná, příp. rekreační) měly vymykat pouze obecní, funkčně výjimečné stavby (kaple, obecní úřad atd.).

- Přestože počet obyvatel v posledních dvou desetiletích relativně významně vzrostl (téměř o třetinu!), nebyla dosud z velké části využita značně rozsáhlá (více jak 6 ha) rozvojová plocha obytné zástavby navržená k zastavení před 25 lety (při zahrnutí i následných změn stále zůstává nevyužito cca 40 % zastavitelných ploch, hrubým odhadem cca 3 ha). Vedle doplnění proluk ve starší zástavbě je zcela rozhodující dořešit využití zmíněné plochy, když už byla jednou navržena. Nutné je zde uvést, že u takto velké plochy mělo být jednoznačně komplexně řešeno uspořádání zástavby (např. územní studii) i etapovitost výstavby. To by umožňovalo vytvořit ucelený soubor nové zástavby, který by svým uspořádáním navazoval na tu starší bezesporu lépe, než se podařilo dílčími soubory novostaveb kolem slepých komunikací, které spíše typologicky vycházejí z plošné, kobercové zástavby příměstského charakteru. Další zastavitelné plochy je proto možné navrhovat jen omezeně, v násobně menších plochách a pouze proto, že se část stávajících jeví dlouhodobě a zbytečně blokována. Důležité je při stavebním rozvoji posilovat komunikační uspořádání zástavby, nikoli plošné kobercové. Po níže navrženém doplnění lokalit lze odhadovat zcela dostatečnou rozlohu dostupných, nově zastavitelných ploch (dalších cca 2-3 ha).
- Soustředěná zástavba návesní struktury protažené podél toku byla již v 18. století doprovázena komunikační formou podél cesty na Březůvky, vystupující po svahu údolí. Ovšem až ve 20. století se ze západního svahu stala hlavní rozvojová lokalita zástavby, která začala sídlu plošně dominovat a v současnosti vytváří v podstatě plošnou strukturu nejednotného charakteru (vždy odpovídající době svého vzniku). Dnes již je původní návesní struktura zástavby potlačena dynamicky se rozvíjející novější zástavbou na svahu východně od ní a tvoří de facto dva charakterově rozdílné celky (umístěním, uspořádáním i vzhledem zástavby). Proto se jeví zřejmě nejvhodnější přistupovat k těmto celkům odlišně, ovšem zároveň tak, aby byla při dalším rozvoji posílena ucelenost zástavby v rámci celého sídla i v jejím uplatnění v krajině. Zjednodušeně to znamená v prostoru historické návesní struktury rozvíjet zástavbu pouze jednotlivými dílčími záměry, příp. navázat na její liniově protaženou formu na okrajích, v případě novější zástavby na západním svahu údolí trvat na plném využití zastavitelných ploch a další připustit pouze s podmínkou posílení ucelenosti zástavby a na pohledově méně exponovaných lokalitách, než jsou ty stávající. Ani v novodobě zastavěných a zastavovaných plochách by neměla převážet zástavba plošného charakteru příměstského typu, která nejuje a dále oslabuje venkovský charakter sídla.
- Zástavba v prostoru historické návesní zástavby podél potoka je stabilizovaná a poměrně dobře si uchovala svoje uspořádání, a to včetně členění navazujících záhumenic se zahradami a sady, které jí na svazích obklopují. Lze ji doplňovat jednotlivými záměry respektujícími její uspořádání (proluky, dílčí zástavby), příp. prodloužit linii zástavby podél západní strany komunikace směrem k zemědělsko-výrobnímu areálu. Přijatelné je i doplnění zastavitelné plochy pro 2-3 záměry podél cesty na levobřeží potoka na západním okraji vsi s podmínkou umístění staveb u komunikace (nikoli ve svahu jako novostavba čp. 191) a zahradami směřujícími do svahu, přitom však mimo nivu. Zastavitelné plochy není vhodné rozšiřovat formou druhé řady za stávající zástavbou, do záhumenic ve svahu na J ani S, jejichž historické členění i využití je nadprůměrně dochováno a vytváří hodnotný a typický přechod venkovského sídla přes zahrady a humna do volné krajiny.

- Za současného stavu je přijatelné dílčí doplnění řady zástavby kolem silnice na východním okraji sídla (mezi čp. 93 a odtrženou novostavbou čp. 194) s podmínkou umístění staveb u komunikace, jejich zasazením do terénu a jednopodlažností (kvůli pohledově exponované poloze).
- V převážně novodobější části zástavby na západním svahu údolí v okolí silnice směřující do Březůvek probíhá hlavní prostorový růst sídla, a to především v rámci rozsáhlé návrhové plochy na JV. Způsob jejího uspořádání je však bohužel nevhodný (viz výše) a dále značně deformuje urbanistickou strukturu venkovského sídla. Ideální řešení již zřejmě neexistuje, v každém případě je ovšem nutné její střední, dosud nezastavěnou část v první řadě využít, a to způsobem, který propojí již realizovanou zástavbu podél trojice slepých ulic. Prostřední ulici ukončenou točnou se jeví nejvhodnější propojit s novou ulicí, která by měla zpřístupňovat dosud nezastavěné pozemky. Způsob jejich rozparcelování mezi novou zástavbou je v podstatě daný a bohužel jen dále posílí její plošný charakter (alespoň parcelovat výrazně obdélnější pozemky vždy kratší stranou u komunikace a stavby situovat u ní). Na dořešení této plochy je zcela vázáno stavební využití či nevyužití od jihu sousedících pozemků - rozhodně však nesmí dosáhnout výškové úrovně stávající nejvýchodnější, nejvýše položené ulice, jejíž novostavby obsadily zcela nežádoucím způsobem značně pohledově exponovanou polohu (zde je jakékoli další rozšiřování na V zcela nevhodné). Uvedené omezení se netýká možnosti násobného prodloužení (příp. i napojení) nejnižše položené slepé ulice dále na jih podél silnice na Hřivínův Újezd (po vzrostlou zeleň) pro jednostrannou zástavbu přimknutou k přístupové komunikaci a se zahradami protaženými do svahu.
- Při prokázané nemožnosti využití uvedených lokalit je jako dočasné řešení hraničně a pouze podmíněčně přijatelná lokalita na SV okraji zástavby pod hranou temena (kóta 366 m n. m.). Podmínkou je komplexní řešení lokality (územní studie), ideálně zadané samotnou obcí, s výrazně obdélnou parcelací pozemků kratší stranou u komunikace, které stanoví oboustranné uspořádání jednopodlažní zástavby přimknuté k nově vytvořené ulici (propojení cest v prostoru mezi č.p. 153 a 109). Vzhledem k tomu, že se jedná o jednu z nejvýše položených a tím i pohledově exponovaných lokalit je žádoucí stanovit i podrobnější prostorové uspořádání záměrů, které nesmí převýšit stávající zástavbu (obdélný půdorys hlavního objemu, zasazení do terénu, šikmé ideálně sedlové střechy s štíty, okapová orientace). Případné využití této lokality by mělo definitivně uzavřít rozvoj zástavby na SV.
- Uvedené lokality by měly být i z dlouhodobého hlediska (20 let) rozvoje obytné zástavby sídla bezesporu zcela dostačující. V delším časové horizontu a s podmínkou využití předchozích lokalit je zřejmě nejvhodnější výhledově směřovat další rozvoj na jih sídla podél osy toku, resp. silnice, a to pouze v údolní poloze (prodloužení v linii osově protažené historické návsi), avšak zcela mimo nivu. Na obou stranách údolí by linie zástavby vždy měla být co nejnižše a podélné pozemky se zahradami směřovat do svahu (obdobá záhumenic).
- Rozptýlené osídlení se na správním území obce historicky nevyskytovalo, a proto ve volné krajině v žádném případě nepřipouštět žádné záměry, a to samozřejmě včetně jakýchkoli rekreačních objektů.
- Větší výrobní aktivity soustředit pouze do stávajícího zemědělsko-výrobního areálu a ten již významněji nerozšiřovat (možné pouze dílčí doplnění východně podél silnice po okraj nivy potoka – VKP Nade vsí). Již dnes se kvůli svému exponovanému umístění a velikosti objektů velmi významně pohledově uplatňuje v obraze sídla, a proto je žádoucí ho alespoň částečně potlačit pásy stromové zeleně (zejména od SV až JV).
- Při zpracování nového ÚP využít možností k podrobnější prostorové regulaci zástavby (např. ÚP s prvky regulačního plánu) dle jednotlivých funkčních ploch a stanovit alespoň nejzákladnější podmínky pro běžné obytné novostavby, příp. přestavby (umístění na parcele u komunikace, zasazení do terénu, přízemní jednoduché objekty obdélného půdorysu, šikmá ideálně sedlová střecha se štíty na hlavním objektu). Dvoupodlažní objekty by měly být přípustné pouze u komunikace v centrální části sídla, příp. v návaznosti na obdobné existující stavby, rozhodně ne na okrajích zástavby. Regulativy by měly zajistit alespoň rámcové respektování charakteru venkovské zástavby (přestože je již dnes částečně narušen nesusoudnými, novodobými objekty příměstského typu) především v pohledově exponovaných částech soustředěné vsi a na jejích okrajích.